

(I Jag fann honom icke.doc)

Jag fann honom icke

I Ingen Kristus i familjen och vardagslivet

Kommentar

De väcktas vardagsliv gisslas. Vittnar ej om ett liv viggt åt Herrens tjänst.

Bland tecknen på detta

”Och när man styr in i det andliga med sitt kalla hjärta, talar man helst om personer och läror, ej om *livet i Gud*.” 410
Skämt, gyckel, kvickheter vittar om ”den ruttna sinnligheten”.
411

Bibelhänvisningarna

* Dekoration

*** relevanta hänvisningar

* HV 3:3 s 409 Väckarna mötte mig, där de gingo omkring i staden. ”Haven I sett honom som min själ har kär?”

*** Matt 6:33 s 410 Nej, söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder.

*** Matt 7:16 s 412 Av deras frukt skolen I känna dem. Icke hämtar man väl vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar?

*** Joh 3:31 s 410 Den som kommer ovanifrån, han är över alla; den som är från jorden, han är av jorden, och av jorden talar han. Ja, den som kommer från himmelen, han är över alla,

*** 1 Joh 1:6 s 412 Om vi säga oss hava gemenskap med honom, och vi vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen.

Jag fann honom icke s 409

"Jag sökte Honom, men jag
fann Honom icke." H. V. 3:3.

HV 3:3 s 409 Väckarna mötte mig, där de gingo omkring i staden. ”Haven I sett honom som min själ har kär?”

I.

Ingen Kristus i familjen och vardagslivet.

1. Vi ha blott en söndag i veckan; det är onekligen en kristens plikt att hålla den helig. Men

för en helgad kristen äro *alla* dagar heliga, och *hela livet* är en fri gudstjänst. Ty religionens uppgift är att genomtränga och helga vårt *liv*. *Vårt hem och vår kallelse vill den inviga till en helgedom för vårt liv att tjäna Herren*. Den som icke är en kristen i *sitt hem* är ingen kristen alls. *En man är, vad han är i sitt hus*.

2. En viss man bestiger talarestolen och håller på söndagen ett glänsande föredrag om "kristlig kärlek och fördragsamhet". Han öser på med sin vältalighet så ymnigt, att många bli hänförda. Men efter varje söndag kommer en måndag. Det vet, om ingen annan, denne mannens hustru. Och redan följande morgon får han tillfälle att visa sin fördragsamhet. Vid matbordet stöter gossen omkull såskoppen, modern ber för den ångerfulle syndaren, som skälver av förskräckelse. Stryk få de båda! **(409 sen 410)**

3. Skall någon vid beräkandet av en mans kristliga värde fästa sig vid hans söndag? Den som är ljuvlig i kyrkan kan vara ett lejon i sitt hem. Efter hans måndag värdera vi honom. I hemmet skall hans hjärta uppenbara sig. Hemmet är det kristliga livets probersten. Där behövs helgelse. Förbannad vare den religion, som stannar i kyrkan! "*Jag vill vandra i mitt hjärtas redlighet inom mitt hus*." Väl det hem, över vars dörr den helige Ande inristat: "Jag och mitt hus, vi vilja tjäna Herren!" Välsignad den husmoder, som på alla sina käril skrivit: "Helig Herranom."

4. Hemmets moraliska atmosfär beror huvudsakligen på dess styresmän. Varför kommer en skara modedockor ut från kristna hem? Varför bliva barn av kristna föräldrar så ofta snikna och giriga? En ung man säger: "I kyrkan har jag vid min faders sida hört predikas: Söken *först* Guds rike; Matt 6:33 s 410 Nej, söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder. men i hemmet har jag lärt att först av allt skaffa mig en tryggad ställning för detta livet". Han gör så och — går förlorad. Barn av kristna föräldrar uppfostrade till världsmänniskor! Den förhärskande andan inom hemmet danar barnets karaktär.

5. Sorgligt nog har Kristus föga rum i familjelivet. Där man väntar en fri kristlig anda mötes man ofta av en kvävande atmosfär. Där finnes rum för *allt* så när som för Kristus. Av jorden är man, och av jorden talar man.

Joh 3:31 s 410 Den som kommer ovanifrån, han är över alla; den som är från jorden, han är av jorden, och av jorden talar han. Ja, den som kommer från himmelen, han är över alla,

Och när man styr in i det andliga med sitt kalla hjärta, talar man helst om personer och läror, ej om *livet i Gud*. Ty där finns ej rum för Kristus. Från morgon till kväll behärskas *allt* av en brådskande oro. Man går ofta tungsint och dyster, livet bliver en odräglig börda. De säga sig vara kristna; men det är som om ingen Kristus funnes för detta hem! **(410 sen 411)**

6. Tjänarna bliva trälar och husbonden herre. Den kärlek, som förr lyste över familjen, har gått ned. De äro ej längre bröder. Det blir så kallt, så kallt. Intet hjärta! Inga vänliga, uppmuntrande ord. Blott orimliga fordringar och kärlekslösa domar. Man väntar efter den 24 oktober. (Legohjornsavtalet. Flyttedag 24 okt min anm) Arbetet går trögt. Det hela skrider som ett sorgetåg vid dova klockljud. Kamraterna börja träta; familjen bliver en tummelplats för dagliga strider. Var och en hjälpe sig själv. Ty här finnes ingen Gud.

7. Se här en annan tavla! Vi ha framför oss en kristen, som pratar och skrattar åt allting. För en gång kan det vara uppkryande att träffa honom, men vårt sällskap för livet blive han icke. Han är så glad. Är det hjärtats glädje i Gud? Ar det skenet av Jesu närvaro, som lyser över detta ansikte? Akta dig! Gå ej för nära! Där är den ruttna sinnligheten. Skämt och gyckel äro en oumbärlig krydda för somliga. Med sina kvickheter roa de världen och förleda obefästade själar. Deras tal fräter omkring sig såsom kräftan. De äro en förklädd förbannelse för sin omgivning. Världen skrattar åt det hela: "Sådana äro de! Ej en smul bättre än vi." Mycket sant. Man skrattar sig icke fram till Guds rike.

8. Det är svårt att känna igen somliga i vardagslivet. De bliva så förändrade i arbetskläderna. Mycken religion går där upp i det glada skämtet, mycken ljuvlighet begravs i en bitter, tung ande. Vad en

kristen är på bönenmötet, är han icke alltid i sitt arbete. "Den där ynglingen", sade en lantman, "är den bästa arbetare jag någonsin haft, men nog vill han att jag skall 'krusa' för honom riktigt." Jag såg honom och kände igen honom sedan några möten, där han bad och vittnade varmt om Herrens kraft att frälsa sitt (411 sen 412) folk. På sin hemort hade han ringa förtroende som kristen.

9. Vad bliver det nu av all vår andlighet, om vi icke följa Jesus i vårt hem och vår kallelse? Om vi stå upp på bönenmötet och tacka Gud, att vi äro frälsta, så har världen rättighet att avfordra oss bevis därför. Om vi icke betala våra skulder utan äro bedrägliga och falska, eller leva okristligt i vårt hem, så må världen förakta vår gudsfruktan och hålla oss för bedragare. Ingen må klandra henne därför. Ty om vi säga oss hava gemenskap med Jesus, men vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen. Joh. 1.

1 Joh 1:6 s 412 Om vi säga oss hava gemenskap med honom, och vi vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen.

Matt 7:16 s 412 Av deras frukt skolen I känna dem. Icke hämtar man väl vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar?

Av frukten känner man trädet. Varför hava de kristna ingen ljuvlighet, ingen gudsfruktan, ingen Jesus, ingen himmel i vardagslivet? Varför?